

POŚPIESZANIE (1) *sb n*

N sg pośpieszani(e).

Sł stp brak, Cn s.v. pośpiech, Linde bez cytatu s.v. pospieszyć; poza tym w objaśnieniu s.v. pospiech.

Robienie czegoś szybko; properatio Mącz, Cn; festinatio, maturatio, properantia, properatus, properitas Cn: Properatio, Kwápienie/ Pośpiezanie. Mącz 326b.

Cf **POŚPIECH**, [**POŚPIECHA**], **POŚPIESZAĆ**, **POŚPIESZAĆ SIĘ**, **POŚPIESZENIE**, **[POŚPIESZNOŚĆ]**

MP